

безъ мѣрка; тѣхний сборъ достигналъ до нѣколко милиарда. Това безбройно количество книги най-сетиѣ направило обществото то да се страхова. Врагове ти на управникъ тѣ и на Ло зели да уголѣмяватъ тия страхове съ всякакви лоши слухове. Тогава мнозина дошли съ билети ти си и искали да ги промѣнятъ съ злато. Отъ начало банка та исправно исплаштала пари ти; нѣ недовѣрие то расло, людие ти дохождали все повече и повече да връщатъ билети ти, и да си зиматъ пари ти, и злато то скоро се свършило въ банка та. Напраздно се опитвалъ Ло да отбѣгне отъ това промѣняване съ всякакви правителствени мѣрки, запримѣръ забранявалъ честни людие да държатъ у себе си златни пари повече отъ опрѣдѣленото. Най-сетиѣ, кога и правителството то зело да не приема книжни пари, банка та съвсѣмъ прѣкъснала да дава металически пари за билети и се обявила испаднала (1720). Ония злочестници, които имали много билети, отчаяли се; мнозина се убили за ди не доживѣятъ до свършенно то си распване. Въ столицина та станало голѣмо размирие. Ло едвамъ можалъ да побѣгне отъ Парижъ и да се избави отъ народно то отмъщение. Той, като изгубилъ всичкий си имотъ, пакъ зель да играе на книги и умрѣлъ въ сиромашия.

Людовикъ XV. Три години подиръ това Филипъ Орлеанский умрѣлъ. Людовикъ XV билъ обявенъ за пълнолѣтенъ; нѣ, заштото билъ много разглезенъ, не обичалъ да се товаря съ работи ти на царштина та. Въ първа та половина на негово то цароване държава та управлявалъ неговий учитель, кардиналъ Флери, който съ пестѣние то си можалъ да тури колко-годѣ редъ въ финанси ти. Следъ смъртъ та му държава та останала въ рѣцѣ тѣ на кралюви ти любовници. Людовикова та жена Мария (дъщеря на Полский краль Станислава Лешчинский) била много кротка,